

Zuster Margot de Greef:

“Een harde les in solidariteit, in eenheid”

Margot de Greef, afkomstig uit het Friese Droogham werkt op Haïti voor MCC, onze Amerikaanse zusterorganisatie. Daar is zij betrokken bij het hulpwerk. Op 12 januari veranderde dat werk van het ene moment op het andere.

Op 3 februari stuurde Margot deze e-mail (*licht geredigeerd, red.*):

De eerste dagen na de aardbeving was het moeilijk communiceren en coördineren onder de teamleden van MCC. Een van de woningen van twee collega's diende als uitvalsbasis. Na een week werd het kantoor weer in gebruik genomen. Om te voorzien in de onmiddellijke behoefte aan drinkwater, filterden we dat uit het reservoir bij het kantoorpand. We brachten dit naar diverse woonwijken. Ook werd er al gauw rijst, bonen, olie, maïs en spaghetti ingekocht, zowel lokaal in Haïti als in buurland de Dominicaanse Republiek. Dit voedsel werd verdeeld in verschillende woonwijken, via plaatselijke associaties die een lijst aanleverden met alle namen van de aanwezige families. Zij zorgen voor de verdeling van het voedsel onder de aanwezigen.

Inmiddels zijn er per vliegtuig vanuit Amerika waterfilters en zeildoeken binnengekomen. Die worden verdeeld via partnerorganisaties of gaan rechtstreeks naar begunstigden. We coördineren werk met andere organisaties en proberen in beeld te brengen waar provisorische kampen zijn, en hoeveel inwoners er per kamp zijn. Er komen ingenieurs vanuit Amerika, Canada en Nederland naar Haïti om gebouwen van partnerorganisaties te controleren, evenals woningen, scholen, kerken, kindertehuizen, etc. Ook zullen er diverse medische teams komen. We werken veel samen met onze plaatselijke partnerorganisaties. Zelf ben ik verantwoordelijk voor de voedseldistributies in diverse woonwijken. Ook ben ik veel met de ingenieurs op pad en koppel ik tolken aan organisaties die daarom vragen.

Het is moeilijk om vrienden en collega's en het hele Haïtiaanse volk in zoveel nood te zien, om ze onder zoveel problemen gebukt te zien gaan. Tegelijk blijven ze moed houden en geloof, hoop en vertrouwen. Een harde les in solidariteit, in eenheid. Collega's zijn tegelijk hulpverlener en slachtoffer. Hele families zijn van hen afhankelijk. Ook zelf zijn ze hun woning verloren, of familieleden, of vrienden. We leven temidden van verwoesting. Velen leven continu in angst. Angst voor nieuwe aardschokken. Maar er is ook dankbaarheid voor gespaarde levens.

Het is moeilijk om vooruit te kijken, om te weten hoe straks weer op te bouwen. Zelfs woningen die veilig verklaard worden, blijven veelal leeg staan. Men is nog te bang om zich in een gebouw te wagen. Iedereen slaapt buiten, op straat of op een erf. Iedereen is dakloos. Het is moeilijk om zoveel mensen honger te zien lijden, dorst, wonend onder een laken, zonder toegang tot toilet of douche of schoon water, zonder werk, zonder geld, zonder mogelijkheid om eten te kopen, zonder gezondheidszorg, zonder te weten hoe er weer een huis kan worden gebouwd.

Bid voor Haïti, bid voor dit land, bid voor dit volk.

Je kunt niet weglopen voor de werkelijkheid. 's Avonds slapen we met z'n allen naast elkaar onder zeildoeken en lakens. Met gesloten oogleden zie ik nog de ingestorte gebouwen voor me, de provisorische kampen, de nood. Blijf bidden, blijf geloven, hopen en liefhebben.

Hartelijke groet, Margot de Greef

Kijk voor meer berichten van Margot op <http://www.margotdegreef.waarbenjij.nu/>

Op <http://www.mcc.org/> vindt u meer nieuws en berichten van de MCC-werkers.